

14

Морни ден огасваше, нощта
 приижда бавно като призрак,
 някой звон на сърцето
 приижда като прииждат сони
 и джукана на бачко на нощта
 и джукана камбана на звон
 но тъжия е разлива от небето
 се слива с нощта звон
 Търна нощ, навред в небесния шир
 безредно бягат облаци, мъгли -
 и пелт те безспир
 моите изплакани сълзи

и тъжия е разлива от небето
 се слива с нощта звон
 Търна нощ, навред в небесния шир
 безредно бягат облаци, мъгли -
 и пелт те безспир
 моите изплакани сълзи

14

Морни ден огасваше, нощта
 приижда бавно като призрак
 някой..... на смъртта...
 Приказна нощ, приказен сън
 ти толкова си близка на сърцето...
 и тъжния камбана звон
 що сякаш се разлива от небето
 се слива с нощта звон
 Бурна нощ навред в небесна шир
 безредно бягат облаци, мъгли -
 и пелт те безспир
 моите изплакани сълзи
 А нейде в нощта над тъмните води
 вятъра не стира своя бег
 и сякаш той кат моите мечти
 отдавна дири пуст самотен бряг.